

Köşe Yazısı

Ana Sayfa / Yazarlar / Zeynep Oral / Ani Çelik Arevyan Sergisi : Bir dünya yaratmak

Zeynep Oral

zeynep@zeyneporal.com

Son Yazısı | Tüm Yazıları

Ani Çelik Arevyan Sergisi : Bir dünya yaratmak

06 Eylül 2018 Perşembe

Karaköy'de, Galata Rum Okulu'na girdiğimiz an, farklı bir dünyadan içeri adımımızı attığımızı hissediyoruz. Hem çok bildik, hem de hiç ama hiç bilmediğimiz bir dünya... O andan sonra sanki bir ayindeyiz. Ayinin teması IŞIK ve ZAMAN! Burada zamanı belirleyen, saat değil, zamanı belirleyen ışık. Geçmişteki ışık, gelecekteki ışık... Zamanı belirleyen çağrışımlar, anılar, duygular, düşünceler...

Yok böyle olmaz baştan başlamalıyım. Ani Çelik Arevyan'ın Galata Rum Okulu'nda açılan "Olduğu Gibi" başlıklı fotoğraf sergisindeyim. Tanımayanlar için açıklayayım: Benim için o dünya çapında bir fotoğraf sanatçısı. Belki de "fotoğraf yaratıcısı" demek daha doğru... Galeri Nev'de, Diyarbakır'da, İstanbul Kadın Kütüphanesi'ndeki sergilerini; dünya merkezlerindeki müzelerde eserlerini görmüş olanlar tanıştımdır.

Yaratıcılık

"Fotoğraf yaratıcısı" dedim... Zaten kendi de "İşlerimi yaratma sürecini fotoğraf çekmekten çok fotoğraf yapmak diye tanımlıyorum" diyor. Fotoğrafi, estetik dönüşümün bir aracı olarak kullanıyor. Görsel algıyı, bizlere iletirken sadece karşısındaki fiziksel gerçekliği değil, hayal gücünü, geçmişini, çağrışımlarını, kayıp ya da saklı referanslarını da katıyor. Bir bakıma düşüncüyü fotoğraflıyor.

Ama bu demek değil ki siz de onun fotoğraflarına baktığınızda onun gibi düşüneceksiniz. Hayır, hayır. Herkes o fotoğraflar karşısında kendi okumasını yapacak, kendi kilimini dokuyacak, kendi kurgusunu kuracak, kendi öyküsünü anlatacak... Herkes farklı bir şey "görecektir"... Böyle böyle anlamlar çoğalacak...

Belki de (belki değil öyle) bu serginin, bu fotoğrafların, bunca davetkâr olmasının, beni de gör, beni de gör, diye haykırmasının, sizi her bir fotoğrafın içine çekmesinin, içine çektikten sonra da bırakmak istememesinin nedeni bu. ("Davetkâr" sözcüğünü, Ayşegül Sönmez'in Sanat Atak'ta, Ani ile yaptığı muhteşem röportajın başlığından aldığımı söylemeliyim. Başlık şöyleydi: "Evet, bu bir Davet")

İkili öyküler

Ani Çelik Arevyan bu sergiyi 3 yılda hazırladığını söylüyor. Ancak sergi nice yılların birikimi. Dünyanın her yerinden çektiği yüz bin kadar fotoğrafın arasına, kendi arşivine dalmış. Çok titiz ve özenli çalışmayla, bunları ikiye ikiye, aklında, zihninde, yüreğinde, duygularında ve duyularında birleştirmiş, yan

Aboneler İçin**Cumhuriyet Arşivi****Günün Diğer Yazıları****Emre Kongar**

Yaşasın içli efül!

Hikmet Çetinkaya

Hoşça kal hüzün...

Orhan Bursalı

Komşuda yeni kıyafetü öntemeliyiz; ve Can Dündar meselesi

Ergin Yıldızoğlu

Uçurumun kenarında...

Aslı Aydıntaşbaş

Yaklaşan facia

Ayşe Yıldırım

Taş devri'ne hoş geldiniz

Selçuk Erez

Ekonomi hemen düzellecek!

A*

A*

A*

A*

yana kurgulamış. Ortaya çıkan ikili öyküler, adeta ucu açık bir film şeridi gibi... Tüm bir yaşam gibi... Seni seviyorum der gibi... Yeryüzü harika ya da yeryüzü korkunç der gibi... En çok da ben değiştim der gibi...

Hemen belirtiyim, iki fotoğrafı yan yana getiren kesinlikle konu birliği falan değil, mantıklı bir açıklama da beklemeyin. Sadece sanatçının farklı görsel deneyimler yaratma tutkusunu...

Minik bir ipucu: İkili öykülerde bağlantıyı kuran bir form, bir çizgi, bir renk ve dikkat, en çok da bir ışık olabilir... Işığın suda yansımaları, çimende ya da tuğlada yansımaları elbet farklı bir serüven... Kimi zaman bir düşünce, bir anı, kimi zaman sadece bir duygu, bir dürtü... Ani'nin deyişiyle: "Seriye devam ederken ortaya çıkan düşünce alanı, fotoğrafik bilincim ve bir sanatçı olarak gelişimim hakkında bir geri bildirim döngüsü yarattı." Haldun Dostoğlu'nun küratörlüğü, Nevzat Sayın'ın sergi mimarisi, buna müthiş olanak sağlıyor!

Öyle ki New York'taki bir gökdelenle, Venedik'teki bir kubbeyi; İstanbul'daki bir ağaçla Versaille'daki bir ayrıntıyı; Londra'daki bir vitrinle Provence'daki bir sarmaşığı; gökyüzündeki bulutla göldeki yansımaları bir araya getirmesine şaşmadığımız gibi, bu birliktelikten bir de kazançlı çıkıyoruz.

Serginin adı: "Olduğu Gibi"... Ama inanın bana burada hiçbir şey olduğu gibi değil. Sanatçının yarattığı gibi... Sergi, 30 Eylül'e dek sürüyor. Kaçırmayın derim...

A+

A-